Якби це було просто щастя,
то це було б просто щастя.
А все, що зверх того, це вже — поезія.
Слухай, милий, ти захищайся!
Я стала дика, я — Полінезія.
Колись Ґоген тікав на Таїті,
лишались тут і модерн, і готика.
У цьому черствому скрипучому світі
тільки любити — тепер екзотика.
Я порушила всі табу.
Нарвані квіти мої у Нірвані.
Пасеться обов'язків цілий табун,
а я цілую тебе у вігвамі.
Що з того, що туфлі у мене на шпильках?
Я в джунглях була і насилу вибрела.
Душі предків приходять навшпиньки,
щоб подивитись, кого я вибрала.
Очі у них великі і круглі.
Скелі голі, як Голіафи.
Птиця тюльпан п'є воду із кухля,
птиця бузок п'є воду з карафи.
Дві зірки у хату мені влетіло.
Сади стоять буддійськими храмами.
Люблю твоє тіло, смагляве тіло,
тіло твоє, татуйоване шрамами.